

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S. - K., J., Z., B.**, IČO: X. proti žalovanému: **JUDr. F.H.**, so sídlom A., R., správcovi konkurznej podstaty úpadcu **B., s.r.o.**, so sídlom J.K., zast. JUDr. O.K., CSc., advokátkou, so sídlom V., K., **o určenie pravosti pohľadávky v sume 99,58 Eur**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 6.5.2010, č. k. 3 Cbi 5/2009-18, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 6.5.2010, č. k. 3 Cbi 5/2009-18 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zo dňa 6.5.2010 žalobu zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 183,58 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd v odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 10.9.2009 domáhal určenia, že jeho vykonateľná pohľadávka, ako exekučný titul - rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16.1.2009, č. k. 13 Cbi 22/2006-30, prihlásená do konkurzného konania vedeného pod sp. zn. 5K 12/02 ako pohľadávka proti podstate vo výške 99,58 Eur /3 000 Sk/ je po práve pohľadávkou proti podstate podľa ust. § 31 ods. 1 písm. f/ a ust. § 31 ods. 3 písm. a/ ZKV. Žalobca nesúhlasil s názorom žalovaného, že uvedenú pohľadávkou nemožno podľa ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV v konkurznom konaní uspokojiť, nakoľko žalobca mal za to, že dané ustanovenie sa na pohľadávkou žalobcu nevzťahuje, keďže

pohľadávka vznikla z právoplatného rozsudku Krajského súdu v Košiciach, v ktorom žalobca nebol účastníkom konania, a preto nejde o trovy účastníka konania.

Žalovaný vo vyjadrení podanom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Obo 199/01, podľa ktorého z vylúčenia trov účastníkov konania z uspokojenia nemožno dospieť k záveru, že úspešnému účastníkovi nemožno priznať náhradu trov konania. Podľa žalovaného z uvedeného len vyplýva, že tieto trovy nemôžu byť uspokojované v konkurznom konaní, pričom Najvyšší súd SR v tejto súvislosti už rozhodol o nemožnosti uspokojiť trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v incidenčných konaniach. Súčasne upozornil, že ak by len trovy štátu mali zaťažiť konkurznú podstatu a trovy účastníkov, ktorí neboli oslobodení od súdnych poplatkov, nebudú uspokojené v zmysle ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV, išlo by o porušenie ústavného princípu rovnosti účastníkov súdneho konania.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 13 Cbi 22/2006 prebehlo konanie medzi žalobkyňou S.K. a žalovaným JUDr. H., pričom žalobkyňa bola oslobodená od súdnych poplatkov. Nakoľko bola žalobkyňa v konaní úspešná, súd na úhradu súdneho poplatku štátu vo výške 99,58 Eur zaviazal žalovaného. Podľa zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok je vymáhaním uvedenej pohľadávky poverený žalobca.

Súd uznal, že žalobca nebol účastníkom konania vedeného pod sp. zn. 13 Cbi 22/2006, avšak neprijal žalobcovu argumentáciu o nevyklúčení predmetnej pohľadávky z uspokojenia, pretože by sa tým znevýhodnili žalobcovia v incidenčných konaniach, ktorí neboli oslobodení od súdnych poplatkov a súdne poplatky zaplatili, čím by došlo k porušeniu čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého sú si všetci účastníci v konaní pred súdmi rovní.

Zo zisteného skutkového a právneho stavu mal súd za to, že pohľadávka žalobcu v podobe nároku na zaplatenie súdneho poplatku za žalobcu je súčasťou trov konania a náhrada týchto trov je v zmysle ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV z uspokojenia vylúčená, preto žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Zároveň súd zaviazal žalobcu ako neúspešného v konaní na úhradu trov konania žalovanému vo výške 183,58 Eur za 2 právne úkony à 53,49 Eur, 1 právny úkon à 55,49 Eur, 2 režijné paušály à 6,95 Eur a 1 režijný paušál à 7,21 Eur.

Proti rozsudku podal žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, včas odvolanie a zároveň odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že vykonateľná pohľadávka žalobcu ako exekučný titul - rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16.01.2009, č. k. 13 Cbi 22/2006-30, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.2.2009 a stal sa vykonateľným dňa 21.2.2009, prihlásená do konkurzu vedeného pod sp. zn. 5K 12/02 ako pohľadávka proti podstate u správcu konkurznej podstaty v sume 99,58 Eur (3 000 Sk), je po práve vymáhateľnou pohľadávkou proti podstate podľa ustanovenia § 31 ods. 1 písm. f/ a § 31 ods. 3 písm. a/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov.

V úvode odvolania žalobca uviedol skutočnosti predchádzajúce podaniu žaloby.

Odvolateľ je toho názoru, že ust. § 31 ods. 1 písm. b/ ZKV sa nevzťahuje na žalobcovu pohľadávku, nakoľko uvedené ustanovenie vylučuje z uspokojenia trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní alebo v incidenčnom konaní. Predmetná pohľadávka vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Košiciach vydaného v konaní medzi žalobkyňou S.K., rod. M. a žalovaným JUDr. F.H., správcom konkurznej podstaty úpadcu B., s.r.o., ktorým bol žalovaný zaviazaný na úhradu súdneho poplatku štátu vo výške 99,58 Eur (3 000 Sk). Z dôvodu nezaplatenia trov konania prešla pohľadávka v zmysle zákona č. 65/2001 Z. z. na Krajský súd v Bratislave, Justičnú pokladnicu, ktorá nebola účastníkom uvedeného konania, preto nejde o trovy, ktoré vznikli účastníkovi konania, ale štátu.

Odvolateľ ďalej poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Obo 36/05 a 2 Obo 236/2006, podľa ktorých aplikovanie ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov sa nedostáva do rozporu s ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV a ust. § 25 ods. 2 ZKV. Zároveň sú poplatky, vyplývajúce z konaní vedených proti správcovi, nákladmi podstaty a musia byť zahrnuté do konečnej správy. Preto žalobca má za to, že žalobcová pohľadávka je pohľadávkou proti podstate, ktorá vznikla po vyhlásení konkurzu, je splatná v priebehu konkurzu a možno ju zaradiť ako pohľadávku podľa ust. § 31 ods. 3 písm. a/ v spojení s ust. § 31 ods. 6 písm. l/ ZKV.

K odvolaniu sa prostredníctvom právnej zástupkyne vyjadril aj žalovaný, ktorý považuje žalobcovu odôvodnenie uplatneného nároku v zmysle ust. § 31 ods. 1 písm. a/ v spojení s ust. § 31 ods. 3 písm. l/ ZKV bez právnej relevancie, keďže podľa ust. § 31 ods. 1

písm. a/ ZKV možno v priebehu konkurzného konania kedykoľvek uspokojiť nároky na vrátenie preddavku na trovy konania, pričom zákon odkazuje na ust. § 5 ods. 2 ZKV a ust. § 5 ods. 2 ZKV má na mysli preddavok na trovy konania zložené veriteľom, aby bola splnená podmienka vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka.

Žalovaný ďalej opätovne poukázal na čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý by bol v prípade zaťaženia konkurznej podstaty iba trovami štátu, pri nemožnosti uspokojiť trovy účastníkov, ktorí neboli oslobodení od platenia súdnych poplatkov, porušený. Taktiež nie je možné vykladať a aplikovať žiadne ustanovenie O.s.p. v konaní pred súdom tak, aby bol zvýhodnený len niektorý z účastníkov. Vzhľadom na uvedené považuje žalovaný žalobcov nárok ako uplatnený v rozpore s platným právom, účelom a cieľom konkurzného konania, preto odvolaciemu súdu navrhol odvolanie žalobcu ako nedôvodné v celom rozsahu zamietnuť. Súčasne si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 62,70 Eur na účet právneho zástupcu žalovaného za 1 úkon právnej pomoci à 55,49 Eur za vyjadrenie k odvolaniu a 1 režijný paušál à 7,21 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O.s.p./ prejednal napadnutý rozsudok podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., preskúmal podľa ust. § 214 O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa ust. § 2 ods. 2 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Podľa ust. § 25 ods. 2 druhá veta ZKV, poplatky za konania vedené správcom sú vždy nákladom podstaty a musia byť zahrnuté do konečnej správy.

Podľa ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV, z uspokojenia sú vylúčené trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s konkurzom, ak tento zákon neustanovuje inak.

V zmysle ust. § 137 O.s.p. sú trovy účastníkov konania trovy, ktoré účastníci v konaní alebo v súvislosti s ním vynaložili a ktorých náhradu po ich vynaložení v konaní si nárokujú.

Predmetom daného incidenčného konania je určenie pravosti pohľadávky vo výške 99,58 Eur, ktorá vznikla štátu, pôvodne zastúpenému Krajským súdom v Košiciach, z nezaplatenia trov konania štátu /súdneho poplatku za návrh/ JUDr. F.H., správcom konkurznej podstaty úpadcu B., s.r.o., na ktorých úhradu bol zviazaný rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16.01.2009, č. k. 13 Cbi 22/2006-30, nakoľko pôvodná žalobkyňa S.K., rod. M. bola od platenia súdneho poplatku oslobodená. Dňa 10.03.2009 Krajský súd v Košiciach previedol pohľadávku v zmysle ust. § 3 ods. 3 v spojení s ust. § 4 ods. 1 zák. č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov na Krajský súd v Bratislave, Justičnú pokladnicu, ktorý si pohľadávku uplatnil v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 5K 12/02. Žalovaný pohľadávku poprel v zmysle ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV.

Po oslobodení pôvodnej žalobkyne v konaní, sp. zn. 13 Cbi 22/2006 prešla povinnosť uhradiť súdny poplatok za návrh vo výške 99,58 Eur v zmysle ust. § 2 ods. 2 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb. na žalovaného, ktorý je žalovaným aj v danom konaní, pričom súdny poplatok ostal nárokom štátu voči žalovanému. Nakoľko ide o trovy štátu a nie o trovy účastníka konania, ktoré mu vznikli účasťou v incidenčnom konaní alebo v konkurznom konaní, v danom prípade nie je možné aplikovať ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV. Naopak ust. § 25 ods. 2 druhá veta ZKV upravuje takúto situáciu, keď výslovne uvádza, že poplatky za konania vedené správcom sú vždy nákladom podstaty a musia byť zahrnuté do konečnej správy.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu poukázal na právnu irelevanciu žalobcovho odôvodnenia nároku v zmysle ust. § 31 ods. 1 písm. a/ v spojení s ust. § 31 ods. 3 písm. l/ ZKV. Odvolací súd sa uvedenou námietkou nezaoberal, nakoľko žalobca svoj nárok v odvolaní opiera o ust. § 31 ods. 3 písm. a/ ZKV, t. j. o ustanovenie o pohľadávkach proti podstate, nie ust. § 31 ods. 1 písm. a/ ZKV, teda o nároky na vrátenie preddavku na trovy konania.

Odvolací súd nepovažuje tvrdenie žalovaného ohľadne porušenia ústavného princípu rovnosti účastníkov konania za dôvodné. Štát ako účastník konania má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania - fyzická osoba, ktorá má nárok na náhradu trov konania. Preto práve prezentovaný názor odvolacieho súdu zachováva princíp rovnosti účastníkov konania v zmysle Ústavy SR pri rešpektovaní špecifického charakteru konkurzného konania upraveného zákonom o konkurze a vyrovnaní v danej veci.

Z uvedených dôvodov zaujatia iného právneho názoru ako súd prvého stupňa, ktorým je súd viazaný v ďalšom konaní (§ 226 O.s.p.), odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods.1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.

V Bratislave 3. augusta 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová